

ויקרא פרק ט

(א) ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: (ב) ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יקוק: (ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה: (ד) ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יקוק ומנחה בלולה בשמן כי היום יקוק נראה אליכם: (ה) ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יקוק: (ו) ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יקוק תעשו וירא אליכם כבוד יקוק: (ז) ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יקוק: (ח) ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: (ט) ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: (י) ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יקוק את משה: (יא) ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: (יב) וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב: (יג) ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: (יד) וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: (טו) ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו פראשון: (טז) ויקרב את העלה ויעשה כמשפט: (יז) ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: (יח) וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב: (יט) ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה והמכסה והכלית ויתרת הכבד: (כ) וישומו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: (כא) ואת החזות ואת שוק הזמין הניף אהרן ונתנפה לפני יקוק כאשר צוה משה: (כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים: (כג) ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יקוק אל כל העם: (כד) ונתצא אש מלפני יקוק ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם:

רש"י

(ז) קרב אל המזבח - שהיה אהרן בוש וירא לגשת. אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת: ... (כב) ויברכם - ברכת כהנים יברכך, יאר, ישא: וירד - מעל המזבח: (כג) ויבא משה ואהרן וגו' - למה נכנסו, מצאתי בפרשת מלואים בברייתא הנוספת על תורת כהנים שלנו למה נכנס משה עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטרת. או לא נכנס אלא לדבר אחר, הריני דן ירידה וביאה טעונות ברכה, מה ירידה מעין עבודה, אף ביאה מעין עבודה, הא למדת למה נכנס משה עם אהרן, ללמדו על מעשה הקטרת. דבר אחר כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל, היה מצטער ואמר יודע אני שכעס הקב"ה עלי ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל. אמר לו למשה משה אחי כך עשית לי, שנכנסתי ונתביישתי. מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה לישראל: ויצאו ויברכו את העם - אמרו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו (תהלים צ יז), יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. לפי שכל שבעת ימי המלואים, שהעמידו משה למשכן ושמש בו ופרקו בכל יום, לא שרתה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים ואומרים למשה משה רבינו, כל הטורח שטרחנו, שתשרה שכינה בינינו ונדע

רמב"ן

(כב) וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם - ברכת כהנים, יברכך, יאר, ישא. לשון רש"י. ואם כן תהיה פרשת דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל שבחומש הפקודים (במדבר ו כג) מוקדמת לזה. ואולי כן הוא, כי סמוכה למה שנאמר שם (ז א) ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן: ויתכן לומר, כי אהרן פרש כפיו השמים וברך את העם כאשר עשה שלמה, שנאמר (מ"א ח כב) ויעמד שלמה לפני מזבח ה' ויפרוש כפיו השמים, ושם (פסוק נה) נאמר ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר, ולפיכך לא הזכיר הכתוב שצוה אותו משה לעשות כן: ובברייתא של פרשת מלואים בתי"כ (ריש פרשת שמיני ל) ראיתי, ויברכם, זו ברכה שתומה שאי אתה יודעה, חזר הכתוב ופירש להלן, יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחנך, ישא ה' פניו אליך וגו'. ועדיין יש לי לומר שכך אמרו, ברכה זו שברך אהרן את העם מעצמו שתומה היא ולא פירש לנו הכתוב מה היא, אבל ברכה שנצטוו הכהנים לדורות נתפרשה, והיא שוה בכל הכהנים לעולם. או שהם סבורים, שכאן צוה אותו בנשיאות כפים ליום זה, ולהלן נתנה ברכה זו לו ולבניו לדורות:

שנתכפר לנו עון העגל. לכך אמר להם זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' (פסוק ו), אהרן אחי כדאי וחשוב ממני שע"י קרבנותיו ועבודתו תשרה שכינה בכם ותדעו שהמקום בחר בו:

תהלים פרק צ פסוק יז
 ויהי נועם אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה
 ויהי נועם ה' אלהינו - שכינתו ותנחומיו: **ומעשה**
 ידינו כוננה עלינו - לשון תחינה הוא, כוננה כמו
 שמרה שפטה: **כוננהו** - כונן אותו, ושני פעמים
 ומעשה ידינו כוננהו אי על מלאכת המשכן שבירכן לישראל והתפלל שתשרה שכינה במעשה ידיהם
 במשכן ואחת שתהא ברכה במעשה ידיהם:

שמות פרק לט פסוק מג
 ויקרא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה
 עָשׂוּ אֶתֶּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹנֵק בֶּן עֲשׂוֹ
 ויקרא משה את כל המלאכה והנה
 עשו אותה כאשר צוה יקנק בן עשו
 והוא אחד מאחד עשר מזמורים שבתפלה למשה:

מלכים א פרק ח
 (כב) וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְקֹנֵק נֹגֵד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפְּיוֹ הַשָּׁמַיִם : ...
 (נח) וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר : (נו) בָּרוּךְ יְקֹנֵק אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 כָּכֹל אֲשֶׁר דָּבַר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : (נז) וַיְהִי יְקֹנֵק אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ
 כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזָבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ : (נח) לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
 וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ : (נט) וַיְהִי דְבָרֵי אֱלֹהֵי הַתְּחַנּוּנֹתַי לִפְנֵי יְקֹנֵק קְרֹבִים אֵל יְקֹנֵק
 אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ :

שפת אמת לפרשת שמיני [תרל"ט]
בפסוק וירא כל העם וירונו. ולא כתיב מה אמרו. אבל היא השירה ראשונה שפתחו בניי
 בקריעת י"ס שהי' שירה לדורות כמי"ש שם. ועיי' החטא נפסק מהם השירה. ועיי'
 התיקון עתה חזרו לבחי' השירה כני"ל. ורמז לזה איתא בזוה"ק דמשעת קיי"ס לא הוי
 חדוה כהווא חדוה דיום השמיני עיי"ש :

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored in memory of Mr. Gerald Moskowitz z"l by his family.
לעי"נ גרשון אלטר בן יהודה וולף ז"ל

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
 Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.